

Energispareforpligtelsen i energieffektiviseringsdirektivet (EED):

Hvorfor medregning af energibesparelser, som følge af afgifter på energi, der er indført inden 2020, er i modstrid med intentionerne i EED?

I henhold til artikel 4 i EED¹ skal medlemsstaterne i fællesskab sikre en reduktion af energiforbruget på mindst 11,7 % i 2030 i forhold til fremskrivningerne i EU's referencescenarie fra 2020, så Unionens slutforbrug af energi ikke overstiger 763 Mtoe. Dette mål for slutforbruget (det endelige energiforbrug) er bindende for EU som helhed, og direktivet indeholder regler, som forpligter alle medlemsstaterne til at tage en forholdsmæssig del af denne reduktion.

Referencescenarie 2020 (REF2020) indeholder alle de EU og nationale virkemidler, som var vedtaget ved udgangen af 2019. For de nationale politikker er der taget udgangspunkt i dem, som fremgår af de Nationale Energi- og Klimaplaner (NECP'er)². De afgifter på energi, som er indført før 2020, indgår således i REF2020.

Det helt centrale tiltag i at sikre en reduktion af forbruget med 11,7 pct., er energispareforpligtelsen i artikel 8 i energieffektiviseringsdirektivet. Her er der en bindende forpligtelse for medlemsstaterne om at opnå nye kumulative energibesparelser over perioden 2021-2030. I 2021 til 2023 skal de nye energibesparelser svare til 0,8 pct. af slutforbruget af energi. Denne andel stiger til 1,3 pct. i 2024 og 2025, til 1,5 pct. i 2026 og 2027 og til 1,9 pct. i 2028, 2029 og 2030.

Det fremgår af EED, at der skal være tale om nye energibesparelser. Og at der kun kan medregnes energibesparelser, som ligger ud over dem, der ville "komme af sig selv", som følge af teknologisk udvikling, forbrugernes adfærd og andre tendenser i energiforbruget. Der kan således kun medregnes energibesparelser, som kan vises at være en effekt af de forskellige politikker og virkemidler. Energibesparelserne skal således opgøres i forhold til et grundscenarie (baseline), som viser, hvordan energiforbruget ville udvikle sig uden virkemidlet/virkemidlerne.

Energibesparelser af "gamle" afgifter på energi, som typisk er indført for mere end 10 år siden og opgøres i forhold til en teoretisk kontrafaktisk baseline, hvor afgifterne på energi er nedsat til EU's minimumsniveau, bidrager ikke til at reducere energiforbruget i forhold til REF2020.

Hvis det kan dokumenteres, at afgifter, som er indført efter 2008, medfører nye energibesparelser i perioden 2021-2030, kan disse i henhold til bestemmelser i direktivet, medregnes selvom disse energibesparelser ikke medfører reduktioner af forbruget i forhold til REF2020. Effekten af nye afgifter, som indføres fra 2020 og frem, kan også medregnes.

Konklusion: Medregning af energibesparelser af afgifter indført før 2020 i forhold til en kontrafaktisk baseline er i modstrid med intentionerne i EED. De medvirker ikke til at opfylde det overordnede mål om reduktion af energiforbruget i 2030 med 11,7 pct. set i forhold til forbruget i 2030 i REF2020.